26-31.01.79

8.8 1

Notes del company Jordi S.T. per una Declaració del Comitè Executiu

(25)

I. El Reial Decret-Llei 3/1979 de 26 de gener, anomenat de "Protecció de la seguretat ciutadana" té un caràcter eminentment electoralista. El govern d'U.C.D. l'ha promulgat no sols per a "cobrir-se" davant la previsible campanya de C.D. sinó també-i sobretot- per donar a un important sector de l'electorat, desorientat i nerviós per l'auge del terrorisme i de la delinqüència comuna, la impressió que el govern feia front al problema amb autoritat. Per això U.C.D. no va consultar prèviament la qüestió amb ningú: es tractava de fer-ne una mesura d'autoritat que només ella podia capitalitzar.

Ara, el Decret-Llei també va destinat a un altre sector: a l'empresariat. En un moment d'auge del moviment de vagues, la U.C.D. ha volgut donar confiança a l'empresariat dirigint el seu cop contra els "piquets de vaga". Alhora, pretén confondre l'opinió pública, assimilant els piquets de vaga als altres actes que atenten contra la "seguretat ciutadana".

Aquest és l'aspecte polític principal de la qüestió.

II. Des d'un punt de vista jurídic, el Decret-Llei ha de ser considerat inacceptable per les següents raons:

1. Es clarament i rotundament anticonstitucional. En efecte, l'article 86,1 de la Constitució diu: "En cas d'una necessitat urgent i extraordinària el Govern podrà dictar disposicions legislatives provisionals que prendran la forma de Decrets-Lleis i que no podran afectar l'ordenament de les institucions bàsiques de l'Estat, els drets, els deures i les llibertats dels ciutadans regulats en el Títol I, el règim de les Comunitats Autònomes ni el dret electoral general."

Aquí no hi ha una necessitat "urgent i extraordinària". Els temes a que es refereix el D.LL. no han experimentat una modificació substancial des que van ser disoltes les Corts. (De fet, quan en el debat a la Diputació Permanent jo vaig avançar aquest argument, Landelino Lavilla va dir que les estadístiques del darrer trimestre de 1978 demostraven un augment de la criminalitat !!).

D'altra banda, és incontestable que el contingut del D.LL. afecta els drets, deures i llibertats del Títol I, entre ells la llibertat d'expressió de l'art. 20, les garanties processals de l'art. 24 i l'exercici del dret de vaga de l'art. 28.

2. El D.LL. barreja coses diverses com l'apologia del terrorisme, la recollida i transmissió d'informacions que "puguin afavorir" (qui ho dictamina a priori ?) la comissió d'actes terroristes, el furt de vehicles a motor, el robatori i els piquets de vaga. [redacted] Fins i tot crea un nou tipus de delicte a l'art. 2 ("El que recabe o facilite de cualquier modo informaciones o realice cualesquiera otros actos de colaboración que favorezcan la comisión de los delitos comprendidos en el núm. 1 del art. 3 de este D.L (terrorisme).....), cosa que no es pot fer mai per D.Ll. .

En allò que es refereix als piquets de vaga és cert que no crea cap tipus de delicte nou, perquè ja estan penats als arts. 496 i 496 bis del Codi Penal. Però aquí introdueix un gran element d'incertesa. En primer lloc perquè la frontera entre un [redacted] piquet de vaga que "amb violència i intimidació obliga altres persones a iniciar o continuar una vaga," com diu el Codi Penal i el simple grup d'informació es molt fluida. I aquí, en incloure el tema juntament amb el robatori i el furt de vehicles a motor converteix de fet la policia en árbitre. Davant un grup d'informació, la policia sempre pot dir que és un piquet dels penats a l'article 496 C.P. i llavors entra en joc [redacted] l'art. 5 [redacted] d'aquest D.Llei, els quals permeten al jutge decretar la presó provisional incondicional dels vaguistes detinguts. [redacted]

3. Altres aspectes preocupants són el de l'art. 8 (obligació dels qui venen o lloguen vivendes o locals de comunicar-ho a la policia, etc.). Això és potser menys discutible, però en tot cas calia resoldre-ho de manera més meditada al Parlament. Es una mesura inspirada en el sistema de la Rep. Federal Alemanya.

III. El realitat, [redacted] el govern no necessitava les facultats que li dóna aquest D.Llei. Amb les de la llei sobre delictes comesos per bandes armades en tenia prou. Cal recordar precisament que quan Fraga Iribarne atacava al govern acusant-lo d'ineficaç i demanant més mesures, Martin Villa contestava que no

calien noves mesures jurídiques, perquè amb les de l'art. 55,2 de la Constitució i la llei contra les bandes armades ja n'hi havia prou i suficient. Per què, doncs, aquest decret-llei ? L'altre dia a la Diputació Permanent aquest va ser,precisament, un argument que Fraga va utilitzar: va dir que si el govern deia ara que calien noves mesures era reconèixer que Fraga tenia raó quan les demanava ja fa uns mesos.

IV. Un dels aspectes en què cal insistir és que la imprecisió amb què està redactat l'article 2 ("El que recabe o facilite de cualquier modo información, etc.) pot crear una gran inseguritat jurídica per als professionals de la premsa i la informació en general. L.Lavilla va dir que això anava dirigit contra els "comandos d'informació" d'E.T.A., però també es pot prestar a una utilització contra els professionals de la premsa i destruir en la pràctica el dret a l'objecció de consciència i al secret professional que consagra l'art. 20,1, d de la Constitució.

V. Situació legislativa

El Decret-Llei va ser convalidat per la Diputació Permanent per 21 vots contra 17. Van votar a favor U.C.D., A.P. i Morodo i Gastón del Grup Mixt. En contra P.S.O.E. , Grup Comunista, Socialistes de Catalunya, Minoria Catalana i P.N.V.

Els socialistes i nosaltres vam proposar després que d'acord amb l'art. 86, 3 de la Constitució, el D.Llei es tramités com a llei pel procediment d'urgència. Fraga es va sumar amb un argument que és enormement il.lustratiu: va dir que ell havia votat la convalidació perquè la creia necessària, però que evidentment el D.Llei és anticonstitucional. Es partidari de tramitar-lo com a llei precisament perquè deixi de ser anticonstitucional. En la votació sobre aquesta qüestió es van produir dos empats successius a 17 (A.P. va canviar el vot, però Morodo i Gaston van continuar votant amb U.C.D.) .La qüestió ha quedat pendent fins la pròxima reunió de la Dip. Permanent Seria molt important aconseguir la tramitació com a llei,perquè això permetria fer esmenes i és molt probable que llavors aconseguissim treure la referencia als piquets de vaga. Un sector d'U.C.D. hi seria favorable.

VI. Finalment, és evident que el Decret-Llei té una altra finalitat electoral: obligar els partits a sotmetre's a una alternativa. Si diuen sí al D.Llei, accepten tot el que aquest diu. Si diuen no, apareixen com a contraris a la "protecció de la seguretat ciutadana".

En el debat a la Dip. Permanent jo vaig insistir molt en aquesta qüestió i vaig recordar no sols la nostra actitud general davant el terrorisme, sinó també el nostre enfonament legislatiu de la llei de bandes armades, en la qual vam fer moltes esmenes que tot acceptant la necessitat de la llei enfortien el control parlamentari i les garanties judicials.

El D.Llei no és una millor resposta que la llei de bandes armades sinó que, en certa mesura, fa el joc al terrorisme. Aquest vol que els atemptats serveixin per retallar les llibertats de tots els ciutadans i el Decret-Llei, en efecte, tendeix a retallar-les i a augmentar la inseguretat jurídica general.

- Miquel Grau Gregorio:
  no toca portavoz
  Pero si repasar el pleno.

- Orientació: l'únic ho parla Lolet és per la política de comunicació del PDC és l'únic de l'ha pot imposar.